

Anton Toni Gregorić, Međunarodni omladinski nogometni turnir „Kvarnerska rivijera“ – skupina Labin: mojih 55 godina / Il Torneo internazionale giovanile di calcio „La riviera del Quarnero“ – gruppo di Albona: i miei 55 anni, urednik i prevoditelj / redattore e traduttore Tullio Vorano, Labin – Albona: Zajednica Talijana „Giuseppina Martinuzzi“ / Comunità degli Italiani „Giuseppina Martinuzzi“, 2014., 192 str.

Monografija predstavlja rezultat ustrajnoga rada Antona Tonija Gregorića, nekada dugogodišnjega, a trenutno počasnoga predsjednika Nogometnoga kluba Rudar iz Labina, koji je od 1956. do 2011. bilježio podatke s Međunarodnoga omladinskog turnira Kvarnerska rivijera. U središtu su pozornosti ovoga djela igra i rezultati Nogometnoga kluba Rudar, ali autor iznosi podatke o rezultatima svih nogometnih klubova koji su sudjelovali na turniru. Strukturno bi se ovo djelo moglo podijeliti na dva dijela, odnosno „Uvod“ i „Međunarodni nogometni turnir »Kvarnerska rivijera« – skupina Labin: mojih 55 godina“.

U „Uvodu“ (5-6) autor ukratko govori o značaju NK Rudar za Labištinu, gdje je klub bio nosilac sportskih aktivnosti. Napominje kako nitko nije očekivao da će međunarodni nogometni turnir Kvarnerska rivijera napuniti svoju pedesetpetu obljetnicu, a zasluge za takvo postignuće vidi u sportskim radnicima koji su radili na njegovoj organizaciji.

U drugom dijelu monografije („Međunarodni nogometni turnir »Kvarnerska rivijera« – skupina Labin: mojih 55 godina“, 7-122) autor govori o okolnostima koje su dovele do toga da NK Rudar postane domaćin jedne skupine turnira i koji su razlozi naveli upravu kluba da jednoglasno prihvati takvu odgovornost. Istaknuo je probleme s kojima su se suočavali i načine na koje su ih rješavali. Potom iznosi podatke o svakom održanom turniru od 1956. do 2011., uključujući popise momčadi koje su sudjelovale, rezultate koje su ostvarile te zanimljivosti koje su se događale tijekom turnira, poput reakcija publike i poznatih osoba iz nogometnoga svijeta koje su sudjelovale na turniru. Kako je u središtu pozornosti NK Rudar i Skupina Labin Kvarnerske rivijere, autor je o tome iznio više podataka pa je iznio i informacije o tijeku utakmica u kojima je NK Rudar sudjelovao te imena nogometaša koji su branili boje kluba.

Potom slijede fotografije na kojima su zabilježeni članovi NK Rudar, suci, treneri i ostali pojedinci koji su obilježili organizaciju domaćinstva

Skupine Labin Kvarnerske rivijere (123-131), popis članova Organizacijskoga odbora od 1956. do 2011. (132-137) te preslici novinskih članaka koji su pratili tijek turnira (138-183). Naposljetku slijede popis igrača i razdoblja u kojima su igrali na turniru (184-189) te životopis autora (190).

Monografija *Kvarnerska rivijera – skupina Labin: mojih 55 godina* na uspješan je način obilježila hvalevrijedan jubilej kojim se malo koji sportski klub može pohvaliti. Ona ne bi bila moguća bez zabilješki njezina autora Antona Tonija Gregorića, koji je odlučio svoja sjećanja prenijeti na papir, stoga predstavlja vrijedan prinos lokalnoj povijesti sporta i kao takva nezabilazno je štivo za sve sportske statističare i istraživače povijesti sporta.

Igor Jovanović

Marino Derossi, *Judo klub „Istarski borac“ – 50 godina*, Pula: Judo klub „Istarski borac“, 2014., 160 str.

Judaški klub Istarski borac izdao je povodom obilježavanja pedesete obljetnice rada istoimenu monografiju. Njezin je autor Marino Derossi u klubu sudjelovao kao aktivan judaš, a potom kao trener i predsjednik kluba.

Monografija se bavi počecima kluba koji predstavlja sinonim za judo u Istri, a koji svoj današnji status duguje istinskim entuzijastima sveprisutnima prilikom stvaranja uspješnoga sportskog kluba iz male sredine. Prve stranice monografije donose kratke prikaze osnovnih principa juda, njegove povijesti i nastanka te njegovih početaka u Hrvatskoj. Detaljno su opisani počeci rada kluba i ostvareni rezultati na mnoštvu natjecanja na kojima su sudjelovali njihovi judaši. Poseban čar ovome radu daju mnogobrojne slike s natjecanja i novinskih članaka koji su bilježili sportske uspjehe kluba.

Počeci toga sporta u Puli vezani su za sekciju juda pri Društvu za tjelesni odgoj Partizan, koja se zajedno sa sekcijom hrvanja preoblikovala u Teškoatletski klub Istarski borac, da bi se 1978. judaška sekcija odvojila u zaseban Judo klub Istarski borac. Iako su u klubu već postojali pojedinci koji su osvajali odličja na judaškim natjecanjima, tijekom sedamdesetih klub počinje ostvarivati zapaženije rezultate. Prvi veliki uspjeh stigao je kada su pulski judaši na prvenstvu Hrvatske u uzrastu nada osvojili zlatnu, srebrnu